

jde o poranění těžké. Otázka, zda v konkrétním případě jde o těžké či lehké poškození na těle ve smyslu § 152 tr. z., jest ovšem otázkou právní, kterou jest oprávněn a povinen řešiti soud samostatně, po případě i odchýlně od posudku znalců.

Námítky stížnosti, že v souzené věci po této stránce je právní posouzení rozsudku mylné, jsou bezdůvodné. Podle § 152 tr. z., jehož bylo použito, je těžkým poškozením na těle takové poškození, při němž vzejde 1. buď přerušení zdraví trvajícím alespoň 20 dnů, 2. buď nezpůsobilost k povolání téže délky, 3. buď duševní porucha a konečně 4. těžké ublížení. Toto »těžké ublížení« nevyžaduje, aby bylo provázeno přerušením zdraví nebo nezpůsobilostí k povolání trvajícím alespoň 20 dnů a jest jím každé poranění ústroje pro život důležitého nebo takové poranění, které mělo v zápětí značné, byť i jen krátce trvajícím porušením zdraví nebo důležité pomíjející následky nebo trvalé nepatrné následky, které nepatří k následkům uvedeným v § 156 a) tr. z. Všichni znalci v této věci slyšení kvalifikovali poranění K. s hlediska lékařského jako těžké ublížení na těle ve smyslu, uvedeném pod čís. 4. vzhledem k tomu, že protržení ušního bubínku mělo za následek trvalou značnou nedoslýchavost, pokud se týče, že se k protržení bubínku přidružil katar dutiny tympanické s afekcí labyrintu. Okolnost, že znalci uznali, že s poraněním nebylo spojeno porušení zdraví nebo nezpůsobilost k povolání alespoň 20 dnů, je pro kvalifikaci trestného skutku obžalovaného podle toho, co uvedeno, nerozhodná. Uvedli-li znalci v posudku, že poranění nezanechalo trvalých následků, vyloučili tím jen kvalifikaci podle § 156 a) tr. z. Právní posouzení případu ve příčině povahy poranění, opřené o souhlasné posudky znalců lékařů, je správné a odpovídá zákonu.

Čís. 5442.

Trestný skutok, spočívajúci v tom, že vinník za odmenu podpálil cudzí poistený majetok, bolo by treba podriaďiť pod ustanovenia §§ 69, čís. 2, 382 tr. zák. v takom prípade, jestliže by onen majetok podpálil na návod alebo v dorozumení s vlastníkom alebo s tým, koho dôvodne považoval za vlastníka, alebo jestliže by tak učinil na návod či za odmenu trebárs od inej osoby, avšak s vedomím, že tak činí s usrozmenním vlastníka a preto, aby mu pomohol obdržať poisťné.

Tenže čin bolo by však treba podriaďiť ustanoveniu § 422, odst. 1, čís. 2 tr. zák. v prípade, vykonal-li ho pachateľ z vlastného rozhodnutia, alebo na návod takej osoby, ktorá nebola vlastníkom podpáleného majetku a ktorú pachateľ nemal dôvodu považovať za vlastníka, a nie preto, aby dopomohol vlastníkovi k obdržaniu poisťného.

(Rozh. zo dňa 26. novembra 1935, Zm III 282/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Jurajovi F. a spol., obžalovaným pre zločin podpaľačstva a i na základe zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, založenej na dôvode zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. zrušil rozsudok porotného súdu podľa § 35, odst. 1 por. nov., v časti vzťahujúcej sa na oslobodenie obžalovaného Juraja F. od obžaloby pre zločin podpaľačstva podľa § 422, odst. 1, č. 2 tr. z., spáchaný jednak dňa 27. februára 1933 podpálením stohu Jána F.,

jednak dňa 4. januára 1934 podpálením stohu tohože F.; v dôsledku toho zrušil najvyšší súd rozsudok porotného súdu aj vo výroku o treste tohoto obžalovaného a poukázal porotný súd, aby vo zrušenej časti znovu jednal a rozhodol.

Z d ô v o d o v:

Zmätočná sťažnosť štátneho zastupiteľstva uplatňujúc dôvod zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p., poukazuje na to, že porotci, ačkoľvek odpovedali na skutkové otázky skupiny A. odd. I. a II. pod 1. a 2. uvedené kladne, právnu otázku na § 69, č. 2, § 382 tr. z. riešili záporne a na právnu otázku obsahujúcu zločin podľa § 422, odst. 1, č. 2 tr. z. nehlasovali. Dovodzuje, že riešenie toto je mylné, lebo vzhľadom na záporne zodpovedané skutkové a právne otázky skupiny B., týkajúce sa obžalovaného Jozefa F., ktorými bolo vyslovené, že menovaný obžalovaný Juraj F. nenaviedol ku zapáleniu stohov, vyčerpáva skutkový stav zistený v kladne zodpovedaných otázkach 1. a 2. odd. I. a II. skupiny A., týkajúcich sa obžalovaného Juraja F., skutkovú podstatu § 422, odst. 1, č. 2 tr. z. Spolu uvádza zmätočná sťažnosť, že kladne zodpovedanými skutkovými otázkami bol zistený skutkový stav, ktorý prinajmenej zakladá skutkovú podstatu účastenstva pokusu zločinu poisťovacieho podvodu podľa § 69, č. 2, § 382 tr. z.

Príslušné skutkové otázky neobmedzujú sa skutočne len na prvky potrebné k vyplneniu skutkovej podstaty zločinu podpaľačstva a obsahujú — ačkoľvek neúplne — i prvky účastenstva na pokuse zločinu podľa § 69, č. 2, § 382 tr. z. Z horeuvedeného, z osnovy otázok, ako aj z prevedenej zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu je zrejmé, že pri posúdení činu obžalovaného prichádzajú v úvahu jednak ustanovenia § 422, odst. 1, č. 2, jednak § 69, č. 2, § 382 tr. z.

Pod ustanovenie § 69, č. 2, § 382 tr. z. bolo by treba podriaadiť čin obžalovaného v takom prípade, jestli podpálil stohy na návod alebo v dorozumení s tým, kto bol majiteľom zapálených stohov, alebo ktorého obžalovaný dôvodne považoval za majiteľa, konečne vtedy, keby podpálil stohy na návod, alebo za odmenu trebárs od inej osoby, avšak s vedomím, že tak činí s uzrozumením vlastníka a preto, aby mu pomohol obdržať poisťné.

Naproti tomu pod ustanovenie § 422, odst. 1, č. 2 tr. z. bolo by treba podriaadiť čin obžalovaného v takom prípade, keď ho vykonal z vlastného rozhodnutia, alebo na návod takej osoby, ktorá nebola vlastníkom a ktorú obžalovaný nemal dôvodu za vlastníka považovať, a nie preto, aby dopomohol vlastníkovi k obdržaniu poisťného.

Porotcovia v súdenom prípade kladnou odpoveďou na skutkové otázky skupiny A. odd. I. a II. č. 1. zistili, že vlastníkom zapálených stohov bol Ján F., alebo Ján a Jozef F. ako spoluvlastníci, zistili, že obžalovaný Juraj F. zapálil stohy za odmenu 150, resp. 200 Kč, zistili, že stohy boli poisťené u Moldavia Generali, u ktorej bol nárok na škodu povstajú požiariom zahlásený, ale nebol vyplatený; nebolo však zistené, či tá osoba, ktorá dala alebo sľúbila obžalovanému uvedené odmeny a tým ho azda k spáchaniu trestných činov svedla, bola alebo totožná s osobou vlastníka podpálených stohov, alebo že ju obžalovaný za vlastníka stohov

považoval, alebo že táto osoba jednala v dorozumení s majiteľom stohov, a to aj obžalovanému sdelila, napokon, že obžalovanému bolo v dobe spáchania činu tiež známe, že podpálenie stohov má sa stať tým cieľom, aby vlastník stohov obdržal poistné.

Skutkový stav zistený porotným súdom je tedy neúplný a nestačí k tomu, aby bola riešená otázka, pod ktoré zákonné ustanovenie má byť čin obžalovaného Juraja F. podriadený.

Aby otázka kvalifikácie činu obžalovaného Juraja F. mohla byť riešená, musí byť zistený skutkový stav, ktorý by vylučoval pochybnosť, prvky ktorého z uvedených trestných činov boli uskutočnené, a treba dať preto porotcom vhodnou osnovou otázok možnosť, aby sa vyslovili o každej zo smerodatných okolností zvlášť, vo zvláštnej otázke, a za tým účelom treba porotcom položiť: vo skupine A. odd. I 1. hlavnú skutkovú otázku: výlučne na podpálenie, 2. výpomocnú otázku skutkovú, v ktorej bude treba o d e l e n e zistiť okolnosti potrebné k ustáleniu skutkovej podstaty účastenstva na pokuse zločinu poisťovacieho podvodu podľa §§ 69, č. 2, 65 a 382 tr. z., najmä tiež okolnosti, ktoré by odôvodňovali právny záver, že obžalovaný spáchal svoj čin v 1. otázke opísaný za odmenu a na návod toho, koho považoval za vlastníka, aby mu dopomohol k poistnému, 3. výpomocnú otázku skutkovú: či obžalovaný jednal za odmenu a na návod inej osoby predpokladajúc usrozumenie vlastníka, aby tomuto dopomohol k poistnému, 4. hlavnú otázku právnu: na § 422, odst. 1, č. 2 tr. z., 5. výpomocnú hlavnú otázku právnu: na účastenstvo pokusu zločinu podľa § 69, č. 2, § 382 tr. z. Tenže postup treba zachovať i pri kladení otázok v odd. II. skupiny A.

Čís. 5443.

Predpokladom pre odsúdenie pre prečin podľa § 18, odst. 3 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n. není rozširovanie cudzozemského tlačiva proti zákazu § 1, odst. 3 cit. zák., ale jeho rozširovanie proti zakazu vydanému na základe § 10 cit. zákona.

Zákazu vydanému podľa § 11, odst. 3 zák. čl. XIV:1914 nelze priznať ten istý účinok ako zakazu rozširovania tlačív podľa § 10 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., ani ho nelze považovať za rovný zakazu podľa § 2, odst. 1 a 2 tohože zákona.

(Rozh. zo dňa 26. novembra 1935, Zm IV 381/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Š. T., obžalovanému z prečinu podľa § 24, č. 3 zák. čl. XIV/1914, vyniesol rozsudok, ktorým zmätočnú sťažnosť obžalovaného odmietol, avšak z úradnej moci na základe dôvodu zmätočnosti podľa čísla 1 b) § 385 tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie trestného činu ako prečinu podľa § 1, odst. 1 a 3, a § 18, odst. 3 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n., a vo výroku rozsudku vrchného súdu zistený čin kvalifikoval ako prestupok podľa § 18, odst. 1 a § 1, odst. 3 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n.